DZIENNIK
ZARZĄDU M. RADOMIA.

Redakcja i Administracja:
Magistrat m. Radomia — SEKRETARJAT.

Redakcja i Administracja czynne od godziny 10-ej do 3-ej po południu.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem):
od 3 Zł.

Prenumeratę przyjmuje:
SEKRETARJAT Magistratu.

Prenumerata miesięczna zł. 1.

Cena egzemplarza 50 groszy

Nr. 3 (17) | Radom, dnia 28 lutego 1925 roku. | Rok II.

Rozporządzenia i obwieszczenia władz miejskich.

DZIAŁ SPRAWOZDAWCZY.

Z obrad Magistratu.

(Posiedzenie w dniu 3 lutego 1925 r.)

Uchwalono:

1. Odwołania właścicieli nieruchomości na przedmieściach Żakowice, Prędocinek, Borki-Dolne, Borki Górne, i Zamłynie z powodu obłożenia ich podatkiem od placów budowlanych przesłać Radzie Miejskiej.

2. Zwrócić się do starostwa miejscowego i policji, by włościanom zabroniono z furmankami stawać przed żółtemi koszarami (vis à vis czerwonych).

3. Powiadomić Urząd Starszych Cechu Rzeźniczo-masarskiego i Koło Czeladzi tegoż Cechu, ubiegających się o zakaz sprzedaży w Radomiu mięsa wieprzowego i wyrobów masarskich na straganach przez niefachowe osoby, że obecnie prośba ich nie może być uwzględniona, Magistrat jednak dążyć będzie do uregulowania sprawy sprzedaży mięsa w sposób należyty.

4. Uznając budowę linji kolejowej Warszawa - Kielce - Kraków-Myślenice Zakopane za bardzo pożądaną — wystąpić do Ministerstwa Kolei z odpowiednim w omawianej sprawie memorjałem.

5. Wydać koncesje na rok 1925:

na piekarnię

Izraelowi Hochowi — przy ul. Żabiej Nr. 23.

na fabrykę mydła

Izraelowi Grosfeldowi — przy ul. Górnej Nr. 24.

na ciastkarnię

Ickowi Weltmanowi — przy ul. Rynek Nr. 10.

Lejzorowi Szarfhercowi — przy ul. Wałowej Nr. 19.

Berkowi Zylbersztrumowi — przy ul. Bóżnicznej Nr. 7.

Herszowi - Majerowi Zylbersztrumowi — przy ul. Lubelskiej Nr. 5.

6. Powiadomić Lejbusia Flancbauma, że pozwolenie na utrzymymywanie przy ul. Warszawskiej Nr. 2 owocarni może mu być udzielone dopiero po usunięciu ze sklepu nieodpowiednich towarów jako to: świec, gilz, śledzi, kaszy, sera, cukru,

7. Przyjąć na rachunek miasta koszty kuracji Franciszki Brzozowskiej (Długa 12-a) w szpitalu Oftalmicznym w Warszawie.

(Posiedzenie w dniu 6 lutego 1925 r.)

Uchwalono:

1. Akceptować wydatek Kasy Miejskiej w kwocie 50 zł. na zamówienie Rocznika Ligi Obrony Powietrznej Państwa.

3. Na propozycję Cechu Fryzjerów odnosnie zezwolenia na pracę w zakładach fryzjerskich w dni sobotnie do godziny 21 (z tem, by przedłużone 2 godziny były potrącone z pozostałych 5 dni w tygodniu), wyrazić zgodę i wystąpić z odpowiednim wnioskiem na Radę Miejską, o czem powiadomić Komisarjat Policji Państwowej.

3. Założyć kontakt w sali szkoły im. Promyka, celem umożliwienia wyświetlania obrazów treści naukowej.

4. Wydać koncesje na rok 1925:

na piekarnie:

Ickowi Birenbaumowi — przy ul. Skaryszewskiej Nr. 93.

Abramowi Frydmanowi — przy ul. Warszawskiej Nr. 17.

Janowi Majce — przy ul. Górnej Nr. 13.

Janklowi Mitelmanowi — przy ul. Marjackie Górki Nr. 5.

Józefowi Romanowskiemu — przy ul. Żabiej Nr. 52

Andrzejowi Tchórzewskiemu— przy ul. Głównej.

na sprzedaż owoców i wód gazowych:

Kelmanowi Ajzenbergowi.

na ciastkarnię

Ickowi Zylbersztrumowi—przy ul. Rwańskiej Nr. 21.

na zakład fryzjerski

Antoniemu Ziętkowi — przy ul. Rwańskiej Nr. 19.

5. Wydać Fajdze Werthajm zezwolenie na ciastkarnię ze sprzedażą piwa, zobowiązując Werthajm do zaciągnięcia podłogi farbą olejną do dnia 1 maja 1925 r.

6. Powiadomić Gołdę Borensztajn, że Magistrat zezwala na sprzedaż wód gazowych w jej sklepie spożywczym przy ul. Warszawskiej Nr. 4 w godzinach dla tej kategorji sklepów przepisanych.

7. Zawiadomić Władysława Siczka, że do czasu wykonania zaleceń komisji sanitarnej koncesja na utrzymywanie przy .ul Lubelskiej Nr. 16 warsztatu rzeźniczego nie może być wydana.

8. Wyrazić zgodę na otwarcie przez Zarząd Gminy Wyznaniowej Żydowskiej przy ul. Skaryszewskiej w domu Nr. 45 rzcźni ptactwa rytualnym sposobem, po uprzedniem dokonaniu robót, zaleconych przez Komisję Sanitarną i Wydział Zdrowia Publicznego.

9. Przyjąć do Schroniska przy ul. Lubelskiej Nr. 89 pięcioletnią Barbarę Nowakowską na koszt gminy przynależności.

(Posiedzenie w dn. 10 lutego 1925 r,)

Uchwalono:

1. Wezwać właścicieli nieruchomości Nr. 18 przy ul. Nowy Świat pp. Stanisława i Józefa Karschów do ogrodzenia miejsca zagrożonego (skutkiem pochylenia się ściany szczytowej budynku Nr. 18 na ulicę a ściany zewnętrznej równoległej — wewnątrz budynku) i przystąpienia do rozebrania budynku, w którym mieszczą się komórki.

2. Zaproponowane przez Radomskie Stowarzyszenie Budowlane ceny za m^2 szkła D 1—7 zł. i za kitowanie 20 gr. za m. b. (roboty przy budynku kąpielowym), akceptować.

3. Wyrazić opinję przychylną co do sprawy przydziału terenu na budowę Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej na parceli gruntów folwarku Marjackie.

4. Zadecydowaną przez Sąd rozbiórkę domu Nr. 27 na przedmieściu Młodzianów, należącego do Franciszka Kalbarczyka, odroczyć do dnia 1 września r. b. z tem, że do tego czasu budynek winien być przestawiony tak, by uzyskał odległość od sąsiednich posesyj 5 metrów i podwórze oraz, że pokrycie słomą należy zamienić na inne.

5. Wydać koncesje na r. 1925.

na piekarnie:

Chaimowi Lermanowi — przy ul. Żytniej Nr. 7.

Janowi Makowieckiemu — przy ul. Kieleckiej Nr. 5.

Herszkowi Młynarskiemu — przy ul. Kilińskiego Nr. 21.

Ickowi Szwarcbergowi — przy ul. Długiej Nr. 12.

Moszkowi Wajngartenowi — przy ul. Skaryszewskiej Nr. 37.

6 Wydać Moszkowi Zegmanowi koncesję na piekarnię przy ul. Spacerowaj Nr. 13 z warunkiem zaprowadzenia oświetlenia elektrycznego w ciągu miesiąca.

7. Wydać Piotrowi Harciarkowi koncesję na piekarnię przy ul. Skaryszewskiej Nr. 9 z warunkiem urządzenia w ciągu roku rozbieralni i składu na mąkę.

8. Wydać Szajndli Grosfeld koncesję na rok 1925 na piekarnię przy ul. Kozienickiej Nr. 32, uprzedzając ją, że z powodu braku składu na mąkę i rozbieralni koncesja na piekarnię w tym lokalu nadal wydawana nie będzie.

9. Wydać Izraelowi Szarferowi koncesję na fabrykę cukierków przy ul. Rynek Nr. 17.

10. Wydać Dynie Werthajm koncesję na utrzymywanie w domu Nr. 14 przy ul. Lubelskiej sklepu cukierniczego ze sprzedażą piwa,

11. Wydać Antoniemu Młynarczykowi koncesję na sprzedaż

w sklepie spożywczym róg ul. Nowy-Świat i Młodzianowskiej wód gazowych w godzinach, przepisanych dla sklepów spożywczych.

12. Podwyższyć udział miasta w utrzymywaniu przychodu dla wenerycznych do 30 zł. miesięcznie.

13. Wydać Zarządowi Gminy Wyznaniowej Żydowskiej zezwolenie na umieszczenie karawanów w pomieszczeniu przy ul. Kozienickiej Nr. 19 z tym, że budynek, w którym umieszczone będą karawany, będzie oddzielony parkanem od domku z prawej strony, a część jego będzie przeznaczona dla stróża, pilnującego karawanów.

(Posiedzenie w dniu 17 lutego 1925 r.)

Uchwalono:

1. Wystąpić na Radę Miejską o uchwalenie uposażenia dla członków Magistratu w myśl Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30 grudnia 1924 o. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych.

2. Na organizowaną przez Magistrat krakowski konferencję w dn. 3 marca r. b. w sprawie budowy kolei Warszawa - Kielce - Miechów - Kraków - Myślenice - Zakopane delegować Prezydenta miasta T. Całunia.

3. Petycję Urzędu Starszych Cechu Rzeźniczo-Masarskiego o unieważnienie uchwały Rady Miejskiej z dn. 20 stycznia 1925 r. w przedmiocie podwyższenia opłat za ubój w rzeźni miejskiej przesłać do Województwa z prośbą o uwzględnienie, motywując to budową nowej rzeźni oraz koniecznością zbilansowania budżetu.

4. Na postawione przez Państwową Wytwórnię Broni warunki odnośnie uczestniczenia Magistratu w połowie kosztów wyrobu graniczników betonowych oraz robocizny przy wytyczaniu przez geometrę miejskiego ulic i plantów na ziemi folwarku Marjackie wyrazić zgodę. Zamówić 300 sztuk graniczników.

5 Roboty przy ułożeniu pułapu i podłogi w domku dla dozorców rzeźni oddać Janowi Ługowskiemu, jako proponującemu najdogodniejsze dla miasta warunki.

6. Wypłacić Józefowi Skalskiemu 61 zł. za roboty stolarskie przy łaźni miejskiej.

7. Wypłacić Pinkusowi Birenbaumowi 19 zł. 70 gr. za pokrycie daszka na przytułku dla umysłowo i nerwowo chorych.

8. Wypłacić Pinkusowi Birenbaumowi 43 zł. 50 gr. za roboty blacharskie na nowym domku na Placu Jagiellońskim.

9. Nabyć dla budowy łaźni miejskiej od Rozenberga, Kacmana Wejsbarda (Kaptur, Chłodna 3) 80 korcy zlasowanego przed 3 laty wapna po 5 zł. za korzec, loco Kaptur.

10. Zamówić 2 serje odbitek z planów kanalizacji i wodociągów sporządzonych przez inżyniera Lindley'a za sumę 440 zł.

11. Wezwać lokatorów oficyny domu Nr. 16 przy ul. Rwańskiej do usunięcia się z grożącej zawaleniem oficyny.

12. Nabyć dla ambulatorjum szkolnego wagę do ważenia dziatwy za 390—400 zł. ze wzrostomierzem.

13. Zlecić lekarzom szkolnym wykonanie polecenia Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego z dnia 5 maja 1924 roku Nr. 5481 w sprawie udzielania porad przy wyborze zawodu uczniom, kończącym szkołę powszechną.

14. Wydać Majlichowi Rajszerowi koncesję na 1925 r. na fabrykację mydła.

15. Wydania Herszkowi Szpajzerowi koncesji na wyrób lemoniady odmówić, gdyż lokal przy ul. Szwarlikowskiej Nr. 6 nie nadaje się do przeznaczonego celu z powodu braku przyrządów do wyrobu wody sodowej.

16. Wydać Raszy Anszajn zaświadczenie na prawo sprzedaży wód gazowych w sklepie spożywczym przy ul. Długiej Nr. 15 w godzinach, przepisanych dla sklepów spożywczych.

17. Wydać Esterze Wajcman koncesję na rok 1925 na piekarnię w domu Nr. 74 przy ul. Lubelskiej, uprzedzając Wajcman, że nadal nie będzie udzielone pozwolenie na piekarnię w tym lokalu.

18. Udzielenia p. inż. Mieczysławowi Masłowskiemu pozwolenia na urządzenie zakładu do gotowania boraksu w lokalu w domu Nr. 40 przy ulicy Długiej odmówić ze względu:

1) iż zezwolenia na tego rodzaju zakład fabryczny może udzielić tylko Urząd Przemysłowy,

2) że powyższa posesja położona jest w linji plantów w śródmieściu, w którem — zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej — nowe zakłady fabryczne otwierane być nie mogą.

19. Pokryć z funduszów kasy Miejskiej koszta kuracji 3 niezamożnych obywateli m. Radomia w ogólnej kwocie 480 zł. 50 gr.

Z Rady Miejskiej.

(31 posiedzenie w dn. 4 lutego 1925 r.)

Uchwalono:

I. W sprawie budżetu miasta Radomia na rok 1925.

Przyjąć budżet miasta Radomia na rok 1925 na sumę w dochodach i rozchodach

2,172,680 zł. 48 gr.

II. W sprawie przekazania państwu inwentarza ruchomego miejskiego gimnazjum matematyczno-przyrodniczego.

W razie upaństwowienia Miejskiego Gimnazjum Matematyczno-Przyrodniczego przekazać całkowicie na rzecz Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dotychczasowy inwentarz ruchomy wzmiankowanego Gimnazjum.

III. Przekazać Komisji finansowo - budżetowej wnioski w sprawie

a) udzielenia 2,000 zł. jednorazowej subwencji Związkowi Zawodowemu Garbarzy w Radomiu na budowę, ewentualnie kupno, Domu Ludowego;

b) udzielenia 750 zł. subsydjum na prowadzenie kursów wieczorowych dla robotników-żydów;

c) przeznaczenia niezbędnej sumy na przebudowę murowanych drwalek przy szkole powszechnej im. Kościuszki (ul. Dzierzkowska 9) na salę szkolną gimnastyczną;

d) podwyższenia subwencji dla stowarzyszenia „Ezra“ z 2,000 zł. do 6,000 zł.;

e) udzielenia subwencji w sumie 2,000 zł. Stowarzyszeniu Robotników Chrześcijańskich na budowę Domu Ludowego.

Prezydent miasta *T. Całuń.*

Sekretarz Magistratu *L. Kędzierski.*

Rozporządzenia i obwieszczenia władz szkolnych.

Inspektorat Szkolny

w Radomiu.

dnia 19 lutego 1925 r.
Nr. 5048.

Okólnik Nr. 8.

Do
PP. Kierowników (czek) Szkół powszechnych pow. radomskiego i m. Radomia.

Powołując się na okólnik Ministerstwa W, R. i O. P. z dnia 2 go czerwca 1923 r. Nr. 3573/II Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. z roku 1923 Nr. 10 poz. 87, oznajmiam, że blankiety zaświadczeń, uprawniających uczniów szkół powszechnych do korzystania z ulg taryfowych na kolejach można otrzymać w Inspektoracie Szkolnym.

Zaznaczam jednocześnie, że przepisy powyższego okólnika winny być bezwzględnie stosowane z całą ścisłością i pod rygorem cofnięcia prawa do ulg kolejowych.

Inspektor Szkolny *M. Pęczalski w. r.*

Inspektorat Szkolny

w Radomiu

dnia 19 lutego 1925 r.
Nr. 447.

Konkurs w sprawie przyjęcia do Instytutu Pedagogji Specjalnej na rok szkolny 1925/26 Kandydatów, pragnących się kształcić na nauczycieli dzieci anormalnych.

Okólnik Nr. 9.

Do
PP. Kierowników (czek) Szkół powszechnych pow. radomskiego i m. Radomia.

Zorganizowany w celu kształcenia nauczycieli i dzieci anormalnych (upośledzonych umysłowo, ociemniałych, głuchoniemych i upośledzonych moralnie) Państwowy Instytut Pedagogiki Specjalnej w Warszawie przyjmuje na słuchaczy jedynie nauczycieli, posiadających pełne kwalifikacje nauczycielskie oraz 2 — 6 lat praktyki nauczycielskiej.

Kandydaci będą obowiązani poza studjami w Instytucie — do pracy pomocniczej w odpowiednich szkołach warszawskich, a po ukończeniu kursu do pracy nauczycielskiej w szkołach specjalnych w ciągu lat trzech.

Wykwalifikowani nauczyciele szkół specjalnych są obowiązani do pracy w wymiarze 26 godzin tygodniowo i do spełniania czynności, objętych ogólnym planem danego zakładu. Normy ich uposażenia określa ustawa z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. Rz. P. Nr. 116 z r. 23 poz. 924).

Nauczyciele publicznych szkół powszechnych, którzy chcą być dopuszczeni do studjów we wzmiankowanym Instytucie w roku szkolnym 1925/26 winni złożyć niezwłocznie na ręce swych Inspektorów Szkolnych odnośne podania, dołączając jednocześnie własnoręczny opis życia i pracy dotychczasowej, metrykę urodzenia, świadectwo lekarskie o stanie zdrowia, uwierzytelnione odpisy świadectw z odbytych studjów oraz dokumenty, stwierdzające czas i rodzaj pracy.

W podaniu należy wyraźnie zaznaczyć, czy petent posiada znajomość przynajmniej jednego języka obcego.

Do studjów w Instytucie Pedagogiki Specjalnej zachęcam wybitniejszych nauczycieli, a to ze względu na ważne znaczenie, jakie może mieć w przyszłości ich praca dla rozwoju metod nauczania i wychowania w szkolnictwie powszechnem.

O dopuszczenie do studjów decydować będzie egzamin, złożony przez kandydatów w końcu czerwca 1925 roku, względnie na początku września tegoż roku w Instytucie Pedagogiki Specjalnej i polecający na zreferowaniu książki Binet'a „Pojęcie nowoczesne o dzieciach" — Warszawa 1919 — dopuszczeni zaś do tego egzaminu kandydaci otrzymają odnośne zawiadomienia w końcu kwietnia b. r.

Kandydaci, których egzamin wypadnie pomyślnie, otrzymają roczny urlop płatny na studja w Instytucie.

Bliższych informacyj w omawianej sprawie udziela Dyrekcja Instytutu — Plac Trzech Krzyży 4—6 w Warszawie.

Inspektor Szkolny *M. Pęczalski w. r.*

Wiadomości bieżące.

Celem zaznajomienia ogółu miejscowych obywateli z przebiegiem pertraktacyj w sprawie budowy w Radomiu gazowni przytaczamy in extenso

PROTOKUŁ

z konferencji, odbytej w Magistracie m. Radomia w dniu 12 lutego w sprawie rozpatrzenia propozycyj i warunków koncesji na budowę i eksploatację gazowni w mieście Radomiu.

Obecni: **Magistrat miasta** w osobach: Prezydenta miasta T. Całunia, Wiceprezydenta I. Domańskiego i ławników J. Grzecznarowskiego, Dr. Mulierówny i J. Paluszyńskiego; **Prezes Rady Miejskiej** M. Kelles Krauzowa; **Przedstawiciele ugrupowań Rady**: Dr. St. Kelles Krauz, W. Niedźwiecki, M. Landau, Sz. Mulier i D. Studnia oraz **zaproszone** osoby: adw. Cz. Wysocki, inż. L. Bekerman, inż. St. Chwaliński i inż. Gliszczyński.

Po otwarciu posiedzenia, Prezydent miasta T. Całuń oznajmia zebranym, że Magistrat przed kilku miesiącami otrzymał od Związku Gospodarczego Gazowni i Zakładów Wodociągowych w Państwie Polskiem (Warszawa, Kredytowa 3) propozycję odnośnie budowy gazowni, lecz prowadzenie w tym kierunku pertraktacyj ze Związkiem uległo pewnemu opóźnieniu z powodu pertraktacyj w sprawie zaciągnięcia pożyczki na budowę kanalizacji, wodociągów i rzeźni miejskiej. Obecnie pertraktacje Magistratu ze wzmiankowanym Związkiem znajdują się w stadjum zakończenia i znajdą wyraz w skonkretyzowaniu warunków umowy koncesyjnej, która w projekcie została Magistratowi nadesłana. Prezydent nadmienia, że rozpoczęcie robót przy układaniu rur gazowych równocześnie z układaniem przewodów wodociągowych i kanalizacyjnych zaoszczędziłoby nakładu pracy i kosztów, bowiem Związek partycypowałby w kosztach, związanych z kopaniem, zasypywaniem ziemi i w układaniu bruków. Zaoszczędzona tym sposobem suma mogłaby być użyta przez miasto bądź na rozszerzenie sieci wodociągowych i kanalizacyjnych, bądź też będzie obrócona na inne inwestycje miejskie. Budowa gazowni dla miasta jest b. ważną, albowiem gaz ma b. duże znaczenie w gospodarstwie domowem; produkcja gazu ma również ogromne znaczenie dla obrony państwa. Pozatem Prezydent miasta odczytuje i uzupełnia wyjaśnieniami całą korespondencję, dotyczącą przeprowadzonych pertraktacyj ze Związkiem Gospodarczym Gazowni, a wreszcie i nadesłany projekt umowy koncesyjnej z uzupełnieniami.

Po odczytaniu projeku umowy koncesyjnej, Prezydent otwiera dyskusję.

Po poruszeniu przez Prezesa Rady, p. Kelles Krauzową, kwestji ilości zużycia płomyków energji gazowej do kąpielisk, inż. Chwaliński stwierdza, że w projekcie umowy **koncesyjnej pominięta została zasada obliczenia gazu cieplnego.**

Radny Niedźwiecki zapytuje, czy poza korzyścią ludności miasta, która wyrazić się ma w przystosowaniu gazu do potrzeb gospodarstwa domowego, Magistrat przewiduje korzyści natury ogólnej, czy mogą być, naprzykład, oświetlone gazem pewne dzielnice miasta.

W odpowiedzi na zapytanie rad. Niedźwieckiego, Prezydent zaznacza, że poza znacznem zniżeniem kosztów budowy kanalizacji i wodociągów przez partycypowanie Związku w wydatkowaniu sum na kopanie i zasypywanie ziemi, oraz układaniem bruków (zaoszczędzone sumy zużytkować będzie można na rozszerzenie sieci kanalizacyjnej lub na inne inwestycje) miasto będzie miało i tę korzyść, że gaz zastosowany zostanie również do oświetlenia ulic; pozatem budowa i uruchomienie gazowni mieć będzie dodatni wpływ na rozwój gospodarczy miasta.

Dr. Kelles-Krauz zwraca uwagę, że w projekcie umowy niema wzmianki o partycypowaniu w wydatkach na kopanie ziemi. Zdaniem radnego, w projekcie jest b. ciężki dla miasta warunek, omawiany w § 3 projektu, **dotyczący zwrotu Związkowi przez miasto po ekspiracji terminu koncesji rzeczywistych kosztów gazomierzy**. To żądanie Związku jest niesłuszne, albowiem koszt gazomierzy przez pobieranie przez szereg lat koncesji sum za ich wypożyczanie całkowicie się zamortyzuje, a nawet Związek uzyska z tego źródła b. poważną nadwyżkę. Miasto obowiązku przyjąć nie może; może tylko zwrócić koszty gazomierzy, nie będących w użytkowaniu, t. j. za zapas gazomierzy.

Zdanie Dr. Kelles-Krauza co do gazomierzy podziela również Wiceprezydent. Inż. Chwaliński twierdzi, że przez przeciąg 15 lat koncesji stan przewodów gazowych i stan urządzeń gazowni zniszczy się i właściwie miasto przejmować będzie gazownię w opłakanym stanie, czyby przeto nie można skrócić terminu koncesji. Tegoż zdania jest Wiceprezydent Domański i inż. Gliszczyński.

Radny Landau **jest za skróceniem terminu koncesji do 20 lat, ewentualnie za poczynieniem w umowie koncesyjnej zastrzeżenia co do zamiany przez Związek, po upływie pewnego okresu rur gazowych i gaśnic.**

Wiceprezydent Domański, inż. Gliszczyński oraz r. Studnia wypowiadają się za tem, by zaznajomiono się z warunkami koncesyj na budowę i eksploatację gazowni w Lublinie, Łodzi, Przemyślu i Tarnowie oraz za tem, by odczytany przez Prezydenta projekt był rozesłany zebranym, celem poczynienia uwag.

Radny Niedźwiecki uważa za konieczne ścisłe omówienie w projekcie umowy rygoru, **który winienby być zastosowany względem Związku** w tym wypadku, gdyby Związek ten, otrzymawszy od miasta teren, niezbędny na wybudowanie gazowni, albo w ściśle określonym terminie nie przystąpił do budowy gazowni zupełnie, albo też nie uruchomił takowej; następnie tenże radny zwraca uwagę na to, że w projekcie umowy **nie jest wskazane miejsce siedziby sądu polubownego.** Siedzibą sądu winien być Radom.

Inż. Gliszczyński uważa za wskazane **przewidzieć również paragraf, który omawiać będzie ciśnienie gazu w rurociągach.**

Uznano również za konieczne przewidzieć w umowie koncesyjnej:

a) sprawę ochrony roślinności w mieście;

b) przyjmowanie robotników, za wyjątkiem specjalistów, za pośrednictwem Państwowego Urzędu Pośrednictwa pracy;

c) zabezpieczenie wodociągów od działania gazu.

Zebrani wreszcie — nie podzielając zdania Prezydenta miasta, co do wyboru specjalnej Komisji do rozpatrzenia i zdefinjowania warunków umowy koncesyjnej i przeprowadzenia pertraktacyj z przedstawicielami Związku Gospodarczego Gazowni — są za tem, aby Prezydent, uważając zebranie dzisiejsze za opinjodawcze, zasięgnął opinji specjalistów z Warszawy lub z miast, posiadających Gazownie, opracował definitywnie warunki koncesyjnę i przedstawił takowe na najbliższem posiedzeniu.

Zeszyt za luty r. b. miesięcznika „Samorząd Miejski“, organu Związku Miast Polskich, redagowany przez Dyrektora biura wZiązku Henryka Grotowskiego, niemal w całości poświęcony jest najaktualniejszym dziś i najdonioślejszym z pośród zagadnień miejskich sprawom ustawy o gminie miejskiej oraz ustawą o ordynacji wyborczej dla gmin miejskich. Sprawami powyższych zasadniczych ustaw samorządowych, mających za zadanie zlikwidowanie wreszcie nieznośnego stanu tymczasowości różnych systemów samorządowych i zunifikowania samorządu na terenie całego Państwa, zgodnie z żywotnemi współczesnemi wymaganiami miast polskich, Związek Miast Polskich zajmował się szczególnie gorąco prawie od początku swej działalności. Obecnie, w przeddzień rychłego wejścia na po-

rządek dzienny obrad ciał ustawodawczych rządowych projektów, wymienionych ustaw „Samorząd Miejski", jako owoc pracy specjalnej Komisji, publikuje ściśle sprecyzowany projekt ustawy o gminie miejskiej w brzmieniu, ustalonem przez Komisję Zarządu Związku Miast Polskich oraz przez tęż samą Komisję opracowany projekt ustawy o ordynacji wyborczej dla gmin miejskich. Zmiany w powyższych projektach w stosunku do odnośnych projektów rządowych polegają „na dostosowaniu ustawy do poprzednich uchwał Zjazdów miast oraz na doświadczeniu, zaczerpniętem z życia samorządowego". Oba projekty Związku poprzedzone są obszernem „Sprawozdaniem Komisji Zarządu Związku Miast Polskich, wybranej dla rozpatrzenia projektu rządowego Ustawy o Gminie Miejskiej i Ustawy o Ordynacji Wyborczej dla miast", w którem odnajdujemy wszystkie liczne i niezmiernie ciekawe etapy niezmordowanej pracy przygotowawczej Związku Miast Polskich, począwszy od posiedzenia z dnia 20 marca 1920 roku aż do tez, uchwalanych na zjazdach dzielnicowych w 1924 roku.

Powyższą aktualną i poważną treść lutowego zeszytu, regularnie co miesiąc ukazującego się „Samorządu Miejskiego", uzupełnia stały dział bibljografji zagranicznej, zawierający bibljografję analityczną międzynarodowych studjów i informacji, tyczących się spraw miejskich (tłumaczenia pozycji bidljograficznych wydawnictwa Międzynarodowego Związku Miast w Brukseli, „Tablic Dokumentów Miejskich).

Handel domokrążny zwierzętami domowemi.

Celem skutecznego tłumienia chorób zaraźliwych wogóle i przedewszystkiem zarazy płucnej bydła rogatego, P. Wojewoda Kielecki wydał zarządzenie w sprawie handlu domokrążnego zwierzętami domowemi, który to handel wpływa wyłącznie prawie, a w każdym razie w bardzo znacznych rozmiarach na rozpowszechnianie tych chorób, niesumienni bowiem handlarze wykupują za bezcen chore sztuki i odsprzedają je niedoświadczonym rolnikom.

P. Wojewoda zaleca przedewszystkiem uświadamianie ludności, ażeby — we własnym interesie — unikała wszelkich tranzakcyj sposobem handlu domokrążnego, lecz nabywała i sprzedawała zwierzęta zdrowe, a przedewszystkiem bydło rogate, na należycie urządzonych targowicach zwierzęcych, na których wszystkie przyprowadzane sztuki są badane przez fachowych oglądaczy. O ile zaś zajdzie konieczność kupna lub sprzedaży zwierzęcia sposobem domokrążnym, właściciele zwierząt winni żądać od handlarzy wylegitymowania się świadectwem przemysłowem, a od rzeźników — legitymację odpowiedniego urzędu komunalnego.

Ponadto funkcjonarjusze policji państwowej zwracać mają uwagę i niedopuszczać do prowadzenia obrotów bydlem handlowem przez osoby, nieposiadające świadectw przemysłowych lub legitymacyj rzeźniczych. Urzędy komunalne zaś mają zaopatrzyć rzeźników w odpowiednie legitymacje i prowadzić ewidencję handlarzy domowemi zwierzętami.

Porządek przy wydawaniu świadectw pochodzenia na zwierzęta.

P. Wojewoda Kielecki, uznając uregulowanie sposobów wydawania świadectw pochodzenia zwierząt domowych jako jeden ze środków pomocniczych do wykrywania źródeł chorób zaraźliwych tych zwierząt, zarządził, aby: 1) świadectwa pochodzenia wydawane były przez urzędy gminne i Magistraty na każdą sztukę oddzielnie w miejscu pochodzenia; 2) świadectwa przedawnione były odbierane, a sztuki bydła, legitymowane temi świadectwami, w razie stwierdzenia jakichkolwiek podejrzeń, mają być zatrzymane na koszt strony do czasu dowodowego wyjaśnienia ich właściwego miejsca pochodzenia; 3) właściciele zwierząt zwracali Magistratom i urzędom gminnym przedawnione świadectwa pochodzenia przy odnawianiu tych świadectw i wreszcie 4) dorosłe zwierzęta, a przedewszystkiem bydło rogate, nie legitymowane świadectwami pochodzenia, nie były dopuszczane do rzeźni, miejsca uboju i na targowice zwierzęce.

Podatek zasadniczy od zwierząt gospodarskich w 1925 roku,

Rozporządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 20.XII — 1924 r. Nr. 3549 ustanowione zostały na terenie województwa kieleckiego następujące normy podatku zasadniczego od zwierząt gospodarskich na rok 1925:

a) za konie (muły, osły) w wieku powyżej 2 i pół lat po 1 zł. 80 gr.

b) za buhaje, woły, krowy i jałownik w wieku powyżej 6 miesięcy po 1 „ 30 „

c) za cielęta w wieku od 4 tygodni do 6 miesięcy . . . . po 0 „ 50 „

d) za owce i kozy w wieku powyżej 6 miesięcy . . . . . . po 0 „ 30 „

e) za świnie w wieku ponad 4 miesiące po 1 „ 00 „

Sztuki młodsze w dniu dokonania spisów są wolne od podatku.

Posiadacze zwierząt gospodarskich winni w terminach ustanowionych przez Starostów i Prezydentów zgłosić ilość posiadanych zwierząt.

Podatek zasadniczy pobrać mają Magistraty i urzędy gminne w terminie najpóźniej do dn 1 września 1925 r.

W razie niewpłacenia w oznaczonym terminie przez poszczególnych właścicieli zwierząt należnego podatku zasadniczego, będzie obliczona i pobrana kara w wysokości 2 proc. miesięcznie.

Winni utajenia zwierząt, zaniedbania zgłoszenia, wreszcie niezgodnego z prawdą zeznania co do ilości i jakości podlegających opodatkowaniu zwierząt pociągnięci zostaną do odpowiedzialności karnej z art. 138 i 139 K. K.

OGŁOSZENIA.

Zgubiony przez Karola Pawlińskiego (syna Karola i Anny), zamieszkałego w Radomiu, przy ul. 1 maja Nr. 9, tymczasowy Dowód Osobisty, wydany przez Magistrat miasta Radomia w dniu 8 sierpnia 1924 r. za Nr. 173 niniejszym **unieważnia się**.

TREŚĆ Nr. 3 (17).

Redaktor Lucjan Teodor Kędzierski.

Odbito w Zakładach Drukarskich Sejmiku Radomskiego i S-ki.